

הבנייה ברשותו של הקדוש ברוך הוא, ו��ול יצא ויאמר לא תקח האם על הבנים. מיד שיוציא זכור ושמור של שבת ויבא הלילה של יום בראשון של שבת, קול שני יוצא שלם תשלח.

ועוד, כי יקרה כן אפורה לפניך - זו סכה, שהיא האם העליונה. בכל זאת, זהו שchetוב ולכך גם ליום הראשון קראשון פרי עץ הדר. אפרוחים אלו שבעת ימי הסוכות. או ביצים, שבקם עוזים שבע הקפות, וסוד הדבר - נקבה מסוכב גבר.

פרי עץ הדר, האם המתחזנה. עץ הוא לולב, לעז לב נתיבות, שהוא אתרוג, וציריך לנגע בו לששה אדדים - ארבע רוחות, מעלה ומטה, לעזר עליו ר', ושלשה גענויות לכל צד עולמים שמונה עשר, וציריך ארבע פעים ומשני באנו יהוה, שני אחרים והשני לה' התחלה וסוף, בהדרו לה' התחלה ובגענויות הלו הם משפילים ממעלה למטה את שבעים ושטים האמות, ואחר שמונחים אוטם, אומרים אנ"י וה"ו הושעה נא פעים, שהם מאין ואו מיהו, אנ"י וה"ו מן ויפיע ויב"א ויב"ט, ובאותו הזמן לא תקח האם על הבנים.

ביצים הם מצד של אופנים, האפרוחים מצד של הנער מטטרו", הבנים מצד של הפסא, שהיא סכת שלום, שהיאukan של השכינה, שהיא העליונה מקוננת בכסא בשליש הספריות העליונות, העמוד האמצעי כולם שיש ספריות, שמקונות במטטרו", האם המתחזנה, מקוננת באופן, שנאמר בו והנה אופן אחד הארץ. עוד, שכינה מצד הפסא נקירתה

ברשותה דקורשא בריך הוא, ורק לא נפיק ויימא לא תקח האם על הבנים, מיד נפיק זכור ושמור דשבת, וייתן ליליא דיומא קמעא דשבתא, קלא תניננא נפיק שלם תשלח.

וthus כי יקרה כן אפורה לפניך, לא סופה דאייה אימא עלה, בכל עץ, הדר הוא דכתיב (ויקרא כג) ולקחתם לכם ביום הראשון קראשון פרי עץ הדר, אפרוחים אלו שבעת ימי הסוכות, או ביצים דבחון עבדין שבע הקפות, ורזה דמלה נקבה מסוכב גבר (ירמיה לא כא).

פרי עץ הדר אימא מטהה, עץ אליו לויל"ב, ל"ו ל"ב נתיבות, דאייה אתרוג, וציריך לנגעua ביה לשיטת סטרין, ארבע רוחין ועילא ותטא, לאתערא עליה ר', ותלת בענועין לכל סטריא סלקין ח"י, וציריך ארבע זמנין ח"י, חד בנטילת לולב, וטרין באנו יי', טריין אחרני בהודו לי' תחלה וסוף, ובאלין בענועין איינו משפליין מעילא לתטא לשבעין וטרין אומין, ולבתר דנazzi לון אמרי אנ"י וה"ו הושעה נא טריין זמני, דאיינו ויא"ו מן וה"ו אנ"י וה"ו, מן וישע ויב"א ויב"ט, ובזה הוא זמן לא תקח האם על הבנים.

ביצים איינו מטריא דאונינים, אפרוחים מטריא דגער מטטרו", בנימ מטריא דקרים דאייה ספת שלום, דאייה קנא דשכינטא, דאימא עלה מקננא בקרים דאטזית כליל שית ספרין, מקנן במטטרו", אימא תפאה מקננא באופן, דאטמר ביה (יחזקאל א טו) והנה אופן אחד בארץ.

יעוד שכינטא מטריא דקרים אתקראי

בנשר, ומצד של נער יונה, ומ这边 של אופן צפור, והשכינה דמות אדם להנה.

וועוד, שלח תשליח, בא וראה, יש מלך ממנה על העופות, שהן נפשות שגקראות צפרים, וסנדלפוּן שמו. ובזמן שישראאל מקימים את המזווה הוז והאמ הולכת מגرشת, והבנים צועקים, הוא מלמד זכות על העופות שלו, ויאמר לקידוש ברוך הוא, והרי כתוב כך ורחקיו על כל מעשיו, למה גורף על העוף זהה שנתגרשה מקונה? וכן מטטרוּן מלמד זכות על העופות שלו, שהן רוחות שפוחחות לבני האדים, שמחכפה הם נשומות, ומהאופן נפשות, הוז רוחות, ומהאופן נפשות, והם בבריאה יצירה עשויה.

בשבת וימים טובים יורדות עליהם נسمות רוחות ונפשות בדרך אצילות, שהם רוח הקדש מעשר ספרות, וכל ממנה מלמד זכות על העופות שלו, שהם נسمות שפוחחות לבני אדם. ובזמן שישראאל מקימים מצוה זו, כל ממנה מלמד זכות על העופות שלו. ומה עושה הקדוש ברוך הוא? הוא מבnis את כל חילוציו ויאמר, וכי (הרי) כל ממנה של העופות שלמתה מלמד זכות על העופות שלו שהוא ממנה עליהם, ואין בכך מי שילמד זכות על בני שם יהוא, בני בכרי ישראל, ועל השכינה שהיא בגלות, שהקנו שלה הוא ירושלים תרבה, ובכיו בגולות מתה יד אדונים קשים, אמות קעולם, ואין מי שմבקש עליהם רוחם וילמד עליהם זכות? באוטו זמן צווק הקדוש ברוך הוא ואומר, למען למעני לאעsha, ואעsha למען שמי. ובזה יתעורר רוחם רוחם על שכינתה ועל בניו בגלוותא.

בנשר, ומפטרא דגער יונה, ומפטרא דאופן צפור, ושכינטא דמות אדם להנה.

יעוד שלח תשלה תא חזי מלאכा אית דמגנא על עופין, דיןונו נפשין דאתקריאו צפרין, וסנקלפוּן שמייה, ובזמנא דישראל מקיימי hei פקודא, ואיזלט אימא מתרבא, ובנן איזוחין, והואו אוליף זכו על עופין דיליה, ווימא לקידשא בריך הוא, וזה כתיב בק (תהלים קמה ט) ורחמיו על כל מעשיו, אמא גזירות על hei עופא דארתרכת מקינה, וכן מטטרוּן אוליף זכו על עופין דיליה, דיןונו רוחין דפרחין לבני נשא, דמפרסיא דיןונו נשמתין, וממאי חיה רוחין, ומואופן נפשין, ואינו בבריאה יצירה עשויה.

בשבת ויום טבין נחתין עלייהו נשמתין ורוחין ונפשין באrho אצילות, דיןונו רוחא דקדשא מעשר ספרין, וכל ממנא אוליף זכו על עופין דיליה, דיןונו נשמתין דפרחין באוי נשא, ובזמנא דישראל מקימין hei פקודא, כל ממנא אוליף זכו על עופין דיליה, וקידשא בריך הוא מה עציך, בניש לכל חילין דיליה, ווימא, וכי (נ"א הא) כל ממנא דעופי דלתתא אוליף זכו על עופין דיליה דמגנא עלייהו, ולית בכון מאן דאוליף זכו על בני דיןונו יהוא, בני בכרי ישראל, ועל שכינטא דאייה בגולותא, דקנא דיליה דאייה ירושלים תרבה, ובנוי בגולותא תהות יד אדונים קשין אומין דעלמא, ולית מאן דבעי עלייהו רוחמי, וויליף זכו עלייהו, בההוא זמנא צווח קידשא בריך הוא ואמיר (ישעה מה יא) לمعنى לאעsha, ואעsha למען שמי (חוואל כ י). ובדא יתר ער רוחמי על שכינטה ועל בניו דגלוותא. אעsha, ואעsha למען שמי. ובזה יתעורר רוחם רוחם על שכינתה ועל בניו בגלוותא.